

H. L. Dhawan v. The Punjab State Warehousing Corporation
(D. S. Tewatia, J.)

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਸਨ। 100. ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੇਲ ਕਿਰਾਏ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ। 2,500 ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਵਾਂਗ ਮੰਨਿਆ। ਪਤਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਾਵੀ ਸਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਾ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਵਜੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਵਰਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕੋਈ ਲਗਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹਿੰਗਾ ਵੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦੇਣੀ ਪਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(5) ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਦਿਅਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਵੱਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਕੰਗ ਜੇ.ਜੇ.

ਐਚ ਐਲ ਧਵਨ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1984 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1930.

ਸਤੰਬਰ 11, 1985।

ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਟਾਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ 1 960— ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਪ੍ਰਾਵਿਸੇ— ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੇਵਾਕਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਿਵਰਤਨ— ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਥਾਰਟੀ—ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ— ਦਾ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ - ਅਜਿਹਾ ਆਰਡਰ — ਚਾਹੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇ, ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਰਡਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਯੋਕਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ।

(ਪਰਾ ੬)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਰਾਸ਼ਨ ਸਟਾਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ 1960 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ਤਾਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਨਿਗਮ ਕੋਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੮)

ਨਾਨਕ ਸਰਨ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1971(1) SLR 168।

ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ।

226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਲਿਖਤ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ -

- (i) ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ;
- (ii) ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ;
- (iii) P-3 ' ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1984 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ;
- (iv) ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਵੀ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਮਝੇ ;
- (v) ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਤਨਖ਼ਾਹ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤਾਂ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ;
- (vi) ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਮੂਲ ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਨਿਪਟ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਟੀ
- (vii) ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਪਟ ਸਕਦੀ ਹੈ;
- (viii) ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ;
- (ix) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜੇਐਲ ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਰਾਕੇਸ਼ ਖੰਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਐਸ.ਐਸ. ਨਿੱਝਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ, ਐਮ. ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਨਿਰਣਾ

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ. (ਮੌਖਿਕ)

H. L. Dhawan v. The Punjab State Warehousing Corporation
(D. S. Tewatia, J.)

(1) ਇਹ ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1984 ਦਾ ਨੰਬਰ 3279, 1984 ਦਾ 5125 ਅਤੇ 1984 ਦਾ 1930, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, 1984 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1930 ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ) ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P2 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1987 ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ P3 ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 30 ਤਰੀਕ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 1984। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਚੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ 58 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਅਨੁਸੂਚੀ P3 58 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਟਾਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1974 ਦੇ ਡਰਾਫਟ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਨੁਸੂਚੀ P1/A, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ।

(3) ਨਿਗਮ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ 1974 ਦੇ ਡਰਾਫਟ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਕਦੇ ਵੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ 1960 ਦੇ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਟਾਫ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਯਮ 12, 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ 1960 ਦੇ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸਨ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ 9 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦਾ ਆਮ ਫੈਸਲਾ 1960 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

1960 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ .-ਹਰ ਕਰਮਚਾਰੀ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੇਵਾਕਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ 55 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਗਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(5) ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ, ਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ PIA ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸਮ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਉਦੋਂ ਸੀ। 58 ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ

ਨਾਨਕ ਸਰਨ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ, (1) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਆਈ.ਐਨ. ਸਕਸੈਨਾ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ, (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। *

(6) ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਿਆਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸੱਚ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 56 ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ, ਨਿਯੁਕਤੀ - ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਸ਼ਾਹਾਈ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ।" ਰੀਸ ਪੈਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਅਜਿਹਾ ਨਜ਼ਰੀਆ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ, ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉੱਤਮ, ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਾਈਟ ਆਰਡਰ, ਕਿ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ, ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ 'ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਦਿੱਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ।

(7) ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦੇਸ਼।

(1) 1971(1) SLR; 168

(2) 1967 S,LR 204,

H. L. Dhawan v. The Punjab State Warehousing Corporation
(D. S. Tewatia, J.)

(8) ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਕਸ਼ੇਨਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਲਾਭ ਦੇ ਨਾਲ:

“ਫਿਰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ 28 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਆਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 309, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਗਸਤ, 1963 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 6 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਉਮਰ 58 ਸਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਿਯਮ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੰਡ ਮਾਨਸਿਕ ਨਿਯਮ 56, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1 ਮਾਰਚ, 1963 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਜੋਂ 55 ਸਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਨਤਕ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਐਫ.ਟੀ.ਟੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। 56(a), ਜਾਂ 56(aa) ਜੇਕਰ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਵਿਸਥਾਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ 28 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਸਿਰਫ਼ FR 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ FR 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਨਿਯਮ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਟੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ FR 56 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ

m

I.L.R. Punjab and Haryana

(1986)1

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਹੁਕਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ PI/A ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬੋਰਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ, 58 ਸਾਲ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P3, ਜੋ ਕਿ ਸੁਪਰ ਐਨੁਏਸ਼ਨ ਉਮਰ 55 ਸਾਲ ਮੰਨੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਨੁਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪੀ 3, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿਓ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। 1984 ਦੇ CWP 1930 ਵਿੱਚ 8 ਮਈ, 1984 ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਟ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੈਂਕ ਦਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਿਊ ਵਿੱਚ, cthe otherj.groundsera ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਸਤਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1985 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 624 .

19 ਸਤੰਬਰ 1985,

ਪੰਜਾਬ ਹੈਵੇਨਿਊ ਪਟਵਾਰੀ ਕਲਾਸ 111 ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1956 — ਨਿਯਮ 4, 8, 10 ਅਤੇ 11 — ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਟਵਾਰ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪਟਵਾਰ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ-

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

I.L.R. Punjab and Haryana

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

(1986)1